

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-179/13

**Priština,
16. juli 2014. godine**

U postupku

SH.H

Žalilac/Tužena strana

protiv

D.R.D

Podnosilac zahteva/tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija, Elka Filcheva-Ermenkova i Dag Brathole, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/187/2013 (spisi predmeta upisani u KAI pod brojevima KPA51690, KPA51691, KPA51692, KPA51693, KPA51694, KPA51696, KPA51697), od dana 13. februara 2013. godine, nakon zasedanja održanog dana 16. jula 2014. godine, donosi sledeće

PRESUDA

- 1- Predmeti GSK-KPA-A-181/13, GSK-KPA-A-183/13, GSK-KPA-A-179/2013, GSK-KPA-A-184/13, GSK-KPA-A-180/13, GSK-KPA-A-182/13 i GSK-KPA-A-185/13 spajaju se jedinstvenom predmetu upisanom pod brojem GSK-KPA-A-179/13.**

2- Odbija se žalba SH.H na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/187/2013 (u delu koji se odnosi na spise predmeta upisane u KAI pod brojevima KPA51690, KPA51691, KPA51692, KPA51693, KPA51694, KPA51696, KPA51697), od dana 13. februara 2013. godine.

3- Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/187/2013 (u delu koji se odnosi na spise predmeta upisane u KAI pod brojevima KPA51690, KPA51691, KPA51692, KPA51693, KPA51694, KPA51696, KPA51697), od dana 13. februara 2013. godine.

Proceduralni i činjenični siže:

1. Dana 14. novembra 2007. Godine, D.R.D je podneo imovinske zahteve u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI) kojima je potraživao potvrđivanje imovinskog prava i ponovni posed nad 2/3 parcela opisanih kao 40/32; 40/30; 40/30; 40/14/4; 40/30/2;40/30/2; 40/30/1, koje e nalaze u zemljištu sela Banjica, u Podujevu. Na osnovu sadašnjeg katastarskog plana ove parcele su sada postale dve parcele pod brojevima 1600 i 1601 {*ex officio* ustanovljeno od strane Izvršnog sekretarijata (IS) KIZK}.
2. D.R.D je podneo zahtev u svojstvu člana domaćinstva nosioca imovinskog prava, njegovog oca R.D.D, koji je nasledio 2/3 imovina u zahtevu.
3. Imovina je izgubljena zbog oružanog sukoba na Kosovu u 1998./1999. godini. Navedeni datum gubitka imovine je bio 16. jun 1999. godine. Podnosilac zahteva je dostavio rešenje o nasleđu, izdato od strane Opštinskog suda u Podujevu od dana 03. aprila 1961. godine. Rešenje je proglasilo R.D.D i njegovu sestru O.D kao naslednike pokojnog D.D, gde je R.D nasledio 2/3 idealnog dela dok je O.D nasledila 1/3 idealnog dela. Na osnovu ovog rešenja sporne parcele formiraju deo nasleđa D.D. Rešenje je pozitivno verifikovano od strane Izvršnog sekretarijata KIZK. Izvršni sekretarijat KIZK je takođe ustanovio da su imovine još uvek upisane na ime D.D u trenutnom katastru.
4. U 2012. godine je imovina fizički obaveštena. Tužena strana, SH.H je osporio imovinske zahteve, gde je naveo da je njegov otac kupio ove parcele u 1985. godini od B.B.
5. KIZK je dana 13. februara 2013. godine prihvatila zahteve kao osnovane i donela napadnutu odluku *i.e.* KPCC/D/A/187/2013 (povodom spisa predmeta upisanih u KAI pod brojevima as KPA51690, KPA51691, KPA51692, KPA51693, KPA51694, KPA51696, KPA51697).
6. KIZK je prihvatila da je nosilac imovinskog prava, R.D.D, vlasnik 2/3 imovine. KIZK je smatrala zahtev kao dobro dokazanim na osnovu rešenja o nasleđu i upisa u posedovnom

- listu. KIZK nije razmotrila izjave tužene strane, jer je tužena strana jedino dostavila pismenu izjavu navodnog prodavca B.B i njegovog sina. Odluka je uručena podnosiocu zahteva dana 26. juna 2013. godine.
7. Dana 19. juna 2013. godine, odluka je uručena SH.H. On je dana 06. avgusta 2013. godine uložio žalbu na odluku.
 8. Žalilac tvrdi da je odluka nepravedna pošto ista odbija njegovo svojinsko pravo nad imovinom tek nakon 28. godina. On izjavljuje da su oni (njegova porodica) kupili imovinu u 1985. godini, te i da nisu uzurpirali istu.
 9. On tvrdi da su njegova prava dokazana izjavama nekoliko svedoka te i čitavo selo zna da je njegova porodica koristila zemljište od 1985. godine.

Pravno obrazloženje:

Spajanje predmeta:

10. Sud se odnosi na član 408.1. Zakona o parničnom postupku (u daljem tekstu: ZPP) koji je u primeni *mutatis mutandis* u postupku pred Vrhovnim sudom (član 12.2 Zakona br. 03/L-079). Član predviđa mogućnost Suda da spoji postupke ako to spajanje doprinosi efektivnost tih postupaka.
11. U tekstu žalbi uložениh od strane žalioca, Vrhovni sud nalazi da su svi činjenični i pravni osnovi, kao i dokazna pitanja ista u sva sedam predmeta. Žalbe su zasnovane nad istim objašnjavajućim činjenicama i na istoj dokumentaciji. Dalje, pravno obrazloženje odluke Komisije je isto za sve zahteve.
12. Predmeti upisani pod brojevima GSK-KPA-A-181/13, GSK-KPA-A-183/13, GSK-KPA-A-179/2013, GSK-KPA-A-184/13, GSK-KPA-A-180/13, GSK-KPA-A-182/13 i GSK-KPA-A-185/13 spajaju se jedinstvenom predmetu upisanom pod brojem GSK-KPA-A-179/13.

Prihvatljivost žalbe:

13. Žalba je prihvatljiva; ista je uložena u predviđenom vremenskom roku od 30. dana kao što je navedeno u članu 12.1 Zakona br 03/L-079 koji zamenjuje UNMIK Uredbu 2006/50 o

Rešavanju zahteva koji se odnose na privatnu nepokretnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, u daljem tekstu Zakon br. 03/079.

Zasnovanost žalbe:

14. Žalba je neosnovana.
15. Ustanovljeno je da su R.D (otac podnosioca zahteva) i njegova sestra O.D nasledili spornu imovinu od njihovog pokojnog oca D.D u 1961. godini. Nema podataka da je u 1985. godini ili u bilo kom trenutku između 1961. i 1999. godine R.D preneo njegove 2/3 idealnog dela imovine SH.H niti bilo kojoj drugoj osobi.
16. Dostavljene pismene izjave SH.H ne predstavljaju dokaz za potvrđivanje svojinskog prava nad imovinama u zahtevima. U smislu člana 4., stav 2. Zakona o prometu nepokretnosti imovine (Službeni glasnik Republike Srbije br. 43/81), ugovor o prenosu prava nad nepokretnom imovinom između nosilaca svojinskog prava treba biti sačinjen u pismenom obliku i potpisi ugovorača trebaju biti overeni od strane suda. U nedostatku takvog ugovora navodi povodom prenosa svojinskog prava su nedokazani.
17. U slučaju da je u 1985. godini došlo do neformalnog sporazuma između pravih vlasnika, R.D i O.D sa jedne strane i porodice žalioca sa druge strane povodom korišćenja imovine, ovo takođe ne bi rezultiralo prenosom svojinskog prava, koji, kao što je navedeno treba biti potvrđen u pismenom obliku gde potpisi trebaju biti overeni. Međutim, u ovom slučaju nema podataka da je takav sporazum ikada postojao. Tužena strana jednostavno tvrdi da je kupila imovinu od treće strane, gde nema pismeni ugovor povodom toga i nema bilo koji dokaz da je ova treća strana imala bilo koje pravo dan ovom imovinom. Dodatno tome, nema dokaza povodom toga da je činjenični posed R.D nad imovinom ikada prekinut pre oružanog sukoba u 1998./1999. godini.
18. Pošto nema dokaza povodom prenosa imovinskog prava između 1961. i 1999. godine u korist žalioca, nema razloga zbog kojeg bi Sud poništio ili preinačio odluku KIZK koja je prihvatila imovinski zahtev kao osnovan.
19. Prema tome, na osnovu člana 13.3. Zakona sud odbija žalbu i potvrđuje odluku.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i primenljiva te se ne može napasti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija

Elka Filecheva - Ermenkova, EULEX sudija

Dag Brathole, EULEX sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar